

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

praktisk talt ikke noget at indvende. Jeg forstod, at det ærede Medlem ikke vilde fremsætte Ændringsforslag til Forslaget. Det ærede Medlem er et forstandigt Medlem, som ikke vil stemme for noget, som han tror er uforstandigt. (*Korsgaard:* Jo, det kan jeg godt!) Det troede jeg ikke. Jeg haaber ikke, det vil være muligt. Det ærede Medlem erkendte, at han vilde stemme baade for Rømø-Dæmningen og for Kalvebod-Inddæmningen. Naar det ærede Medlem erklærer dette fra Tingets Talerstol, gaar jeg ud fra, at han gør det, fordi han mener, det er forstandigt at gøre det. (*Korsgaard:* Nej!). Det ærede Medlem siger nej. Jeg maa tilstaa, at denne Metode og denne Argumentation er mig noget fremmed. Jeg tror ikke, vi vinder noget ved, at Befolkningen faar Indtryk af, at man her i dette Ting anbefaler noget og stemmer imod det, eller gaar imod noget og stemmer for det.

Det ærede Medlem Hr. Rager, som jeg allerede har gjort Bemærkninger til vedrørende Skydebanerne, var inde paa Spørgsmaalet, om der ikke var Kvarterer her i Byen, som kunde tænkes at blive generet, naar man flyttede Skydebanerne fra det nuværende Areal over paa det nye Sted, og det samme Spørgsmaal er berørt af det ærede Medlem Hr. Jønson. Jeg tror, efter hvad der er oplyst for mig, ikke, at der er nogen særlig Grund til at nære Frygt i saa Henseende. Jeg har nok set i Bladene, at man i Valby og andre Steder har været betænkelig ved Flytningen af Skydebanerne over til de nyinddæmmede Arealer. Man har ment, at der kunde være en vis Fare for Projektilerne, og at det kunde være ubehageligt at bo saa tæt ved Skydebanerne paa Grund af Spektaklet. Naar Københavns Kommunalbestyrelse, som dækker samtlige Byinteresser, har behandlet dette Forslag og er gaaet ind for det, saa vidt jeg ved enstemmigt, er det formentlig, fordi man inden for Kommunalbestyrelsen er gaaet ud fra, at man ikke paaførte Byens Befolkning nævneværdige Gener, men at der tværtimod var betydelig Fordel ved Forslaget. Derfor tror jeg ikke, vi her i dette høje Ting har nødig at frygte for at gøre det samme. Jeg er naturligvis villig til i det kommende Udvalg at tilvejebringe de Oplysninger, der maatte foreligge fra sagkyndig Side med Hensyn til Skydebanernes Anvendelse, naar de bliver flyttet, og hvorledes det vil komme til at virke over for Valby og Befolkningen paa den anden Side af Kalveboderne.

Den ærede Ordfører for Bondepartiet

vilde ikke have noget med dette Forslag at gøre. Han sagde, det var et uproduktivt Arbejde, og at Forslaget var et Udtryk for Regeringens daarlige Samvittighed. Jeg beklager, at den ærede Ordfører udtalte sig saaledes, specielt fordi den ærede Ordfører meget vel ved, at der her er Tale om at tilføre Landbruget nye Arealer, som kan blive overordentlig værdifulde for Landbrugerne her i Landet. Der er ingen Tvivl om, at den Dag Inddæmningsarbejdet er afsluttet og Slikgaardene har gjort deres Nytte og vi har faaet Vadehavet omdannet til et frugtbart Land, da vil det indrømmes, at vi, der har taget Standpunkt for dette Forslag, har udført noget værdifuldt og nyttigt for Land og Folk; jeg beklager, at den ærede Ordfører har sagt, at Arbejdet var unyttigt og uproduktivt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg maa fastholde, at Forslaget om en Dæmning til Rømø er Udtryk for stor Evneløshed hos Regeringen med Hensyn til at skaffe et forstandigt Arbejde, men da Sønderjylland trænger til dette Arbejde, og vi jo, som bekendt, ikke har Regeringsmagten, saa maa vi finde os i det og nøjes med det efter mine Begreber saare slette Forslag, som her ligger fremme, idet det dog giver *noget* Arbejde. Det er altsaa aldeles ikke Udtryk for Klogskab fra Ministeriets Side, at jeg stemmer for det, men det er et Udtryk for, at jeg vil give Sønderjyderne dog det lidt, der for dem ligger i Forslaget.

Med Hensyn endelig til det, der kommer ud af det, rullede den højtærede Minister sig jo i nogen Grad ud, fortalte, at her vilde komme frugtbare Marker og sligt, og engang om hundrede Aar, maaske, vilde man sige: hvad var det dog for en herlig Minister, der stillede det Forslag, der var Grundlaget for alt dette. Ja, det er den Slags Ting, man kan sige, for om hundrede Aar er al Ting forbi, saa kan det ikke nytte noget, at vi, i hvert Fald, vil modsige det, det kan vi ikke. Sandheden med Hensyn til det, som Ministeren siger, er naturligvis, at ved enhver Ting, man laver, skaber man visse Arbejdsmuligheder, men Spørgsmaalet er: Staar de i et rimeligt Forhold til det, de koster? Vilde man ikke ved at anvende langt mindre Beløb paa anden Maade kunne skabe langt større Arbejdsmuligheder? Det er det, jeg føler mig overbevist om, at det kunde